

сълзы и супругата му и дъщеря му. Подирь заповѣда да са приготви вечеря и покани гостытѣ да сѣднѣтъ на трапезата. А Товій му рече, че нито ще ѣде, нито ще пие ако по напрѣдъ не му даде дъщеря си за жена. Тогазь Рагуилъ му отговаря: Богъ наистина послуша молбытѣ ми и ви доведе тука за да са ожени тѣзи ти роднина. и тѣй нѣмай сумнѣніе, днесъ ти я давамъ за жена. „ — Като са подписа слѣдователно. брачныйтъ записъ, сѣднахъ на трапезата и благодаря и славѣхъ Бога. (Тов. ш. з. 1—19.).

§. 147. *Гаваилъ дохожда на свадбата на Товія.*

Рагуилъ помоли Товія да остане петнайсетъ дни въ къщата му. Товій като са склони на желаніето му моли ангелътъ да иде самъ си при Гаваила за да приеме парытѣ. И тѣй ангелътъ зе двѣ камилы отиде въ Рага, вручи на Гаваила записътъ, пріе заетытѣ пары и доведе и него на свадбата на Товія. (Тов. ш. 20—ф.).

§. 148. *Безпокойството на Товита и на жена му.*

Мѣжду туй старый Товитъ бѣше въ душевно безпокойствие, дѣто сынъ му са забави да са върне, и си думаше: „Защо са забави толкозь сынъ ми? — Да не е умрѣлъ Гаваилъ че нѣма кой да му плати онѣзи пары?“ — И тѣй и двамата родители наченахъ да плачѣтъ; но най много майката бѣше въ неутѣшна скърбъ. За туй тя ката день излѣзваше и обыкаше сичкытѣ пѣтица, отъ дѣто са надѣяше че ще са върне сынъ ѝ, за да го види отъ далечъ като са зададе. (Тов. і. 1—1.).